

Ár 2005, fimmtudaginn 27. janúar var á dómþingi áfrýjunardómstóls Golfsambands Íslands, sem háð var í skrifstofu Golfsambandsins í Íþróttamiðstöðinni í Laugardal í Reykjavík, í málinu nr. 1 2005: Grímur Þórisson gegn Golfsambandi Íslands kveðinn upp svofelldur

ú r s k u r ð u r :

Með beiðni sinni dagsettri 18. október 2004, skaut kærandinn, Grímur Þórisson, Ásgarði 75 í Reykjavík, kt. 090965-4259 til áfrýjunardómstólsins úrskurði Dómstóls GSÍ, uppkveðnum 11 sama mánaðar í kærumálinu nr. 2/2004: Grímur Þórisson gegn Golfsambandi Íslands.

Með bréfi dagsettu 6. nóvember s.l. óskaði formaður áfrýjunardómstólsins skjallegra upplýsinga varnaraðila, stjórnar Golfsambands Íslands, um framkvæmd þeirrar mótaráðar, er mál þetta varðar, áður en málið yrði þingfest. Upplýsingar þessar bárust dóminum 10. janúar s.l. og var málið þingfest hinn 13. sama mánaðar.

Við þingfestingu málsins gerði kærandinn kröfu um að hinum kærða úrskurði verði breytt á þá leið, að biðtími til endurheimtu áhugamennskuréttinda verði stytur um allt að helming frá því sem þar er ákveðið. Varnaraðili gerði kröfu um staðfestingu hins kærða úrskurðar. Var málinu síðan frestað til 20. janúar og aðilum gefinn kostur á að skila skriflegum greinargerðum eða athugasemdum. Lagði kærði, Golfsamband Íslands þá fram stutta greinargerð, en kærandi vísaði til þegar fram kominna gagna. Að gefnum frekari munnlegum upplýsingum og rökstuðningi fyrir kröfum sínum voru aðilar sammála um að leggja málið til úrskurðar eða dóms.

Atvik máls eru allítarlega rakin í hinum kærða úrskurði og vísast um þau til þeirrar lýsingar. Þeirri atvikalýsingu til viðbótar og fyllingar er bréf varnaraðila, Golfsambands Íslands frá 10 þ.m. Samkvæmt því var umrædd keppni háð á vegum 10 golfklúbba á jafnmörgum golfvöllum víðs vegar um landið á tímabilinu frá 5. júní til 21. ágúst 2003. Þáttakendur voru alls um 870.

Um mótaröðina gilda ákvæði Móta- og keppendareglna GSÍ um opin mót, þar á meðal um skipan mótsstjórnar til þess að annast um framkvæmdina og sjá til þess að farið sé að þeim kröfum, sem tilgreindar eru í 5. gr. reglnanna, þar á meðal að farið sé að reglum R & A., að almennir keppnisskilmálar sér auglýstir, og öll slík mót sett upp á vefsíðu GSÍ. www.golf.is. Ekki verður annað séð í fljótu bragði en að þessara skilyrða hafi verið gætt, með svipuðum hætti og tíðkast hefur, en eftir á að hyggja kann þó vakna spurning um, hvort nægilegrar árvekni hafi verið gætt.

Þannig er augljóst, að golfmótin hafa verið mjög vel og ítarlega auglýst ekki einasta af bakhjarli í ljósvakamiðli hans, heldur einnig í dagblöðum bæði af honum og einstökum golfklúbbum, auk þess á vefsíðum einstakra golfklúbba og á vefsíðu GSÍ sem áður segir og í Golfhandbókinni, en GSÍ ber kostnaðinn af þeirri birtingu. Í auglýsingunum var m.a. sérstaklega auglýst, að *“Í lok sumars verður dreginn út glæsilegur Nissan Primera! Allir þáttakendur eiga möguleika á að komast í útdráttinn og já...Bíllinn fer út! Í mótslok verður haldin glæsileg grillveisla. Mótsgjald 3.000 pr. mann”* Augljóslega felast í auglýsingunum **fortölur og hvatning til þáttöku í keppninni og útdráttinum um bifreiðina** og m.a. vegna auglýsinganna og möguleikanna á að komast í útdráttinn tóku um 870 golfiðkendur þátt í keppninni og **tilraun til þess að komast í útdráttinn** og rúmlega 300 tókst það. Hver einasti þeirra átti möguleika. Það var því ekki óeðlilegt að vinningurinn væri, þá og allan tímann sem mótaröðin stóð og ítrekað auglýstur, fremur álitinn happdrættisvinningur en verðlaun í golfkeppni. Spurning vaknar þess vegna einnig um það, hvort um hafi verið að ræða **almenna og eftir atvikum afsakanlega villu** að þessu leyti hjá þáttakendum.

Dómurinn vekur athygli á því, að stjórnendur ekki færri en tíu golfklúbba önnuðust um framkvæmd mótsins og skipuðu sérstakar mótsstjórnir auk þess sem a.m.k. tíu dómarar voru eða áttu að vera til staðar meðan mótin fóru fram. Öllum mátti þeim vera, eins og stjórn Golfsambandsins fullkunnugt um bifreiðavinninginn og fyrirkomulagið um útdráttinn um hann. Enginn þessara aðila gerði neina athugasemd um auglýstan tilgang eða fyrirkomulag keppinnar eða útdráttinn um bifreiðina. Bar þeim þó samkvæmt áhugamenskureglu 1-4. að leita álits áhugamenskunefndar-innar, ef þeir töldu vafa á að vinningurinn og/eða útdrátturinn um bifreiðina samrýmdist reglunum. Í þessu tilkviki er einnig spurning, hvort áhugamenskunefndinni hafi ekki borið, án kröfu eða af sjálfsdáðun, að taka af skarið og eyða vafa áður en keppni hæfist eða a.m.k. áður en henni lyki. Það verður nefnilega ekki séð, að ein almenn tilkynning nefndarinnar um hámarksverðmæti verðlauna, sem send var í bréfi til allra klúbba á landinu fyrir upphaf keppnistímabils, hafi haft nokkur hvað þá nægileg áhrif við framkvæmd þessarar mótaráðar. Mótaröðinni lauk með fjölmennu móti á Nesvellinum hinn 21. ágúst 2003 án þess að nokkur athugasemd hefði verið gerð um allan tímann, sem mótaröðin stóð, að vafi væri á lögmati bifreiðavinningsins gagnvart áhugamannareglunum ellegar útdráttarins um hann. Útdrátturinn um bifreiðina fór síðan fram í beinni útsendingu á Bylgjunni nokkrum dögum síðar og var bifreiðin síðan afhent

kæranda, án þess að nokkur athugasemd væri þá gerð af hálfu golfstjórnvalda að því er best verður séð.

Það er út af fyrir sig mikið lán í óláni, að tilraun og hlutdeild skuli ekki vera meðal heimilda til að beita refsiviðurlögum eða réttindasviptingu vegna brota á golfreglum eða reglum um áhugamannaréttindi. Það hefði þá líka væntanlega orðið allstór hópur sem kæmi til skoðunar vegna þessarar mótaráðar...eða hvað? Dómurinn er þó þeirrar skoðunar, að við afgreiðslu áhugamenskunefndarinnar og héraðsdómsins á kröfu og málskoti kæranda til styttingar biðtíma um endurheimt áhugamannaréttinda sinna hafi ekki verið rannsakað sem skyldi eða lagt á það mat, hvort hlutdeildarverknaður bakhjarls og golfstjórnvalda sem að skipulagi og framkvæmd mótaráðarinnar stóðu neð auglýsingunum eða afskiptaleysi golfstjórnvalda um að vara við eða eyða vafa um bifreiðarvinninginn, sá fjöldi golfiðkenda sem tók þátt í tilraunum eða átti möguleika á útdrættinum og að lokum hugsanleg villa allra þessara aðila um að vinningurinn og útdrátturinn um hann samrýmdist reglunum, gæti eftir atvikum leitt til vægara mats viðurlaga gagnvart kæranda.

Við meðferðina fyrir Dómstóli GSÍ var þess ekki gætt að kveðja varnaraðila, Golfsamband Íslands, fyrir dóminn, en bókað að ekki hafi þótt ástæða til þess að kalla eftir sjónarmiðum sambandsins *enda verður um lagarök fyrir ákvörðuninni litið til rökstuðnings áhugamenskunefndarinnar*. Áfrýjunardómurinn telur með hliðsjón af því sem að framan hefur verið rakið, að sérstök ástæða hafi einmitt verið til að kalla eftir sjónarmiðum varnaraðilans, Golfsambands Íslands, eins og að framanritaðri mótaröð hafði verið staðið og eftir atvikum nánari upplýsingum um framkvæmd hennar og hvort ráðstafanir hafi verið gerðar til að koma í veg fyrir hliðstæð mistök í framtíðinni.

Fyrir því telur dómurinn að ómerkja beri málsmeðferð Dómstóls GSÍ á framangreindu kærumáli nr 2/2002 og vísa því til meðferðar Dómstólsins að nýju frá 29. september 2004, eða þeim tíma er kærandi hafði lagt fram greinargerð sína eða svarbréf og leggja fyrir Dómstólinn að veita varnaraðilanum, Golfsambandi Íslands, kost á að leggja fram kröfur sínar og greinargerð um sjónarmið sín og afstöðu til kröfu kærandsins m.a. með hliðsjón af þeim upplýsingum sem fram koma í bréfi sambandsins dags. 10. þ.m..

Úrskurðarorð:

Hinn kærði úrskurður er úr gildi felldur og kærumálinu nr. 2/2004 er vísað heim til Dómstóls GSÍ til nýrrar málsmeðferðar frá 29. september 2004, svo sem að framan er lýst og til úrskurðar að nýju.